

Az internátus és a bajtársi egyesületek nem fizetnek bért a DMKE-nek.

A DMKE múlt vasárnapi rendkívüli közgyűlésén, amelynek egyellen tárgya a Gallovich-jéle követelés likvidálása volt, a legnagyobb feltűnést az az addig telekezett türelmetlenségre buzdító plakát keltette, amely a hivatalos gyűlésterem előszobájában szégyenkezett. Az ominózus plakátot a gyűlés közben maguk a DMKE jóízű tagjai tépdésék le s a DMKE ügyvezető-alelnöke, Klug Péter terjedelmes hírlapi nyilatkozatban az épületben elhelyezkedő délvideki egyetemi ifjúság különböző szervezeteire hárította érte a felelősséget. Kijelentette a DMKE alelnöke, hogy egyesülete sohasem azonosította magát a telekezeti türelmetlenséggel, annak izléstelen megnyilatkozásaival s ahonnan a plakátot saját kezével letép'e, az már az ifjúság bérelt helyisége volt.

A nem egészen világos nyilatkozat igen sok kibúvót hagyott szabadon s így mindinkább az érdeklődés középpontjába került az a kérdés, hogy

a palotába betelepedett ifjúsági és bajtársi egyesületek tulajdonképpen milyen viszonyban vannak a DMKE-vel,

amelynek kulturális és hazafias törekvései nem kétségesek.

A DMKE hatalmas épülete, amelynek alapjait a most elcsapott Gallovich Jenő rakta le, ama célból épült fel, hogy az épület várható jövődelméből a DMKE minden kiadását fedezni fogja és busásan marad még kulturális célokra is. A három uccára néző hatalmas épület felét azonban most a Horthy egyetemi internátus és a különböző bajtársi egyesületek foglalják le. A DMKE ügyvezető-alelnökétől és főtitkárjától nyert értesülésünk szerint a Horthy-internátus csak papíron fizeti a lakbéréket. Az állami intézmény, amely mintegy két évvel ezelőtt alakult meg, a DMKE közben felosztott internátusának helyét foglalta le, kibővítve új helységekkel, úgy hogy ma

a hatalmas palota nagyobb felét az egyetemi ifjúság okkupálja.

Az első megállapodás szerint az internátus évi 12 ezer aranykorona bért fizetne a DMKE-nek, illetve a 12 ezer aranykoronának a lakbérrendelet szerinti százalékát, ami évente így is mintegy negyvenmillió koronának felelne meg.

Az internátus azonban lakbért nem fizet.

Az aranykoronás megállapodások helyébe közben buzaválutás megállapodás került, azonban a kultuszminisztérium egyelőre tudni sem akar a lakbért fizetésről, apellálva a DMKE missziós és kulturális programjára. Ez ügyben most a DMKE sürgetésére új tárgyalások kezdődtek meg, azonban kevés siker van arra, hogy a kultuskormány valamit is fizessen lakbér fejében a DMKE-nek.

A DMKE nek jelenlegi jövedelme így csak a különböző magánlakások lakbéreiből, a tagdíjakból és az adományokból rekrutálódik, amely összegnek mintegy ötven százalékát fölémészti az adó. Van még egy palotája a DMKE-nek Makón, amit még régebben negyvenezer békekoronáért vásároltak Makó városától. A háború kitörése után és a későbbi években a DMKE többször kiakarta fizetni a már leértékelődött negyvenezer koronát, Makó városa azonban csak valorizált értékben volt hajlandó elfogadni a ház árát, amit a DMKE nem akart megfizetni. A makói ház így telekénytelenül a DMKE tulajdonába került, azonban negyvenezer aranykorona megterheléssel, amely összeg a papirkorona mai értéke szerint igen-igen tekintélyes.

Klug Péter, a DMKE ügyvezető-alelnöke ez ügyvel kapcsolatban a Delmagyarország munkatársának kijelentette, hogy a DMKE a Horthy-internátus és a bajtársi egyesületek lakbértartozását a legaltrazisztikusab módon kezeli, mivel meg vannak győződve arról, hogy az állam egyszer ugyanis fizetni fog. Hogy az internátus hiányzó lakbérmillióval mit lehetne teremteni, arról bölcsen hallgat a krónika. A DMKE-ét most egy sokkal nagyobb probléma foglalkoztatja, még pedig az, hogy a Gallovichnak járó másfélmilliórd koronát a DMKE miből fogja kifizetni, ha a bíróságok megítélik ezt az összeget. A DMKE jelenlegi vezetősége meg van ugyanis arról győződve, hogy Gallovich-

nak, akinek a régi elnökség elismerte, hogy kártérítési joga van — fizetni kell. A titokban kialakult tervek szerint a DMKE palotára köl-

Tíz nap alatt kétszer fosztott ki egy betörőbanda egy nagytrafikot.

A betörők mind a kétszer ugyanazt a falat bontották ki és ugyanugy hatoltak be a trafikba.

Csütörtökön délután igen érdekes és meglepő táviratot kapott a szegedi rendőrség Szentestől. A távirat egy nagyszabású falbontásos betörésről ad hírt, amely az elmúlt hajnalban történt Szentestől középútiájában, a távirat érdekességét azonban nemcsak a falbontásos betörés részletei és körülményei adják meg, hanem előzményei.

Szerdáról csütörtökre virradó hajnalban ugyanis vakmerő betörők jártak a Kossuth ucca 12. számú házban lévő szentesi nagytrafikban. A betörők munkáját semmi sem zavarta meg, teljesen nyugodtan dolgoztak a reggeli órákig és magukkal vittek mindent, ami értéket hamarjában összeszedhettek a tágas helyiségben. Magukkal vittek mintegy negyvenmillió korona értékű forgalomban lévő postabélyegeket, sokmillió értéket képviselő váltóúrlapot, néhány millió készpénzt, valamint a trafikban lévő finom cigarettaszpecialitásokból néhány dobozt.

A vakmerő betörést csak a forgalom megindulásakor, a reggeli órákban fedezték fel. A közelében posztoló rendőr semmit sem vett észre, holott a betörők kibontották a nagytrafik uccára vezető falát és az így támadt részen kényelmesen behatoltak a helyiségbe. Munkájukat olyan gyorsan és szakavatottsággal végezték, hogy az éjszaka folyamán senki sem vett észre semmit még azok közül

csőnt vennének fel s így elégitenék ki Gallovichot.

A krónika teljességéhez tartozik még, hogy bajtársi egyesületek hivatalos funkciói részére az állam nem bérelt helyiséget a DMKE-ben és hogy ezekért sincs a kulturális egyesületnek egyetlen fillér házbérbevétele sem.

sem, akik a késői órákban tértek haza.

A rendőrség azonnal megindította a nyomozást és az első tény, amit megállapítottak az volt, hogy a nagytrafikban tíz nap előtt, ugyanezen a helyen ugyancsak hasonló betörést követtek el és akkor is majdnem teljesen kifosztották a nagytrafikot. A betörők csütörtökön hajnalban is ugyanazt a faladarabot bontották ki, amit tíz nap előtt és amit a tíz nap előtti eset után a nagytrafikos megcsináltatott. A betörők ugyanazon a körülmények között, ugyanazon a helyen hatoltak be ismét a trafikba. A rendőrségnek az a megállapítása, hogy mind a két esetben ugyanazok a betörők dolgoztak és mivel az első alkalom után a nyomozás eredménytelen maradt, csütörtökön hajnalban vérszemet kaptak és ismét kifosztották a trafikot. Eddig semmi adat nincsen arra, hogy a betörők hol tudták értékesíteni a postai értékeket.

A nyomozás eddigi adatai szerint a betörők nem szentesiek, hanem vagy a fővárosból, vagy más városból utaztak le Szentesre most már másodikban. Az egyes megállapítások szerint a valószínűség az, hogy a vakmerő betörők munkájuk után Szeged felé menekültek. A szegedi rendőrség a távirat után nyomban megindította a nyomozást, értesítés ment a budapesti főkapitányságnak is és remélhető, hogy most már sikerül elfogni a betörőbanda vakmerő tagjait.

A belügyminiszter nem engedélyezi a debreceni zsidó gimnázium városi építési segélyét.

Debrecen, szeptember 24. A város törvényhatósági bizottsága 1924 december 31-én tartott közgyűlésén egyhangúlag 10.000 aranykoronát szavazott meg segélyként az izr. hitközség által emelendő gimnázium építésére. A határozat indoklásában rámutattak arra, hogy a város nagy segélyeket adott a református és római katolikus, sőt az állami középiskolák építésére is. Ezeket a zsidó vallású polgárok adójából is adták, méltányos tehát, hogy amikor ők viselnek ilyen terhet, őket is segítse a város hasonló kulturmunkájukban.

A közgyűlésnek ezt a határozatát Haendel Vilmos egyetemi tanár és társai megfélembeték a belügyminiszterhez. A belügyminiszter most döntött a felebbezésről s az erről szóló leirat, amely szeptember 15-én kelt s Rakovszky Iván belügyminiszter aláírásával van ellátva, kedden érkezett meg a városhoz.

A 2488—1925. számú leirat szerint a miniszter

Debrecen városnak a zsidó gimnázium ügyében hozott határozatát hivatalból, valamint Haendel Vilmos és társai felebbezése folytán felülvizsgálván, azt

jóváhagyandónak nem találta,

mert a zsidó gimnázium felállítása nem olyan égetően szükséges elsőrendű kulturális szükséglet, amely a jelenlegi viszonyok közt halaszthatatlan lenne. A városnak nincs meg a kellő anyagi ereje ezidőszakra arra sem, hogy elsőrendű kulturális és közegészségügyi intézményeit jókarban tartsa, viszont a zsidó tanuló ifjúság a többi iskolában és tanintézetekben is helyet talál. Egyébként a miniszter hivatkozik arra is, hogy értesülése szerint a zsidó gimnázium felállításának szükségét illetően a hitközség tagjaiban sincs meg az egyetértés s így ezeknél az indokoknál fogva a közgyűlés határozatát nem hagyja jóvá.

Október 15-én megnyílik az öt év óta szünetelő kikindai vasutvonal.

Nemzetközi tárgyalások a szegedi üzletvezetőségen.

Döntő fontosságú nemzetközi tanácskozások kezdődtek csütörtökön délelőtt a szegedi üzletvezetőség tanácstermében. A nemzetközi delegátusok ugyanis arról tárgyalnak, hogy öt éves szünet után ismét megnyíljon a rendkívül fontos szeged—nagykikindai vasutvonal. Öt év óta a legkülönbözőbb kísérletek történtek már a temesvári vonal megnyitására ügyében, amely éppen olyan fontos Romániának és Magyarországnak, mint a nyugateurópai ipari államoknak. Az akciókat csak most kísérte siker, amennyiben a román és magyar kereskedelem és ipari kamarák határozott és egyöntetű felépítésére hivatalos formában is megindultak az előzetes tárgyalások a kormányok között, — csütörtökön pedig Szegeden megkezdődött a nemzetközi és nagyjelentőségű konferencia.

Szegeden különösen nagy érdeklődést kelt a temesvári vonal megnyitásának ügye, mert hiszen a trianoni békével és a vonallezárással megbénult az egész szegedi kereskedelem és ipar, a vérkeringést jelentő tranzit forgalom pedig teljesen megszűnt. Szeged pedig a többi határvárosokkal ellentétben fejlődés helyett — visszafejlődött, lecsökkent forgalma, piacának nem volt vevője, áruinak pedig nem volt piaca. Hiszen közel százkilométeres kúrtúlással lehetett csak megtalálni azokat az országreszeket, ame-

lyek azelőtt közvetlen vonallal voltak elérhetők. Az országreszek közönsége pedig éppen a forgalmi akadályok miatt elkerülte Szeged piacát.

A tárgyalások csütörtökön megindultak és most már arról lehet beszélni, hogy a kikindai vonal öt éves szünetelés után rövidesen megnyílik és remélhető, hogy ezt követni fogja a teljes temesvári vonal megnyitása is, itt azonban még némi román—jugoszláv ellentéteket kell kiegyenlíteni.

A tárgyalásokra egyelőre egy nagyobb szerb delegáció érkezett Szegedre, amelynek tagjai Matics Szvetozár igazgató, Starzsik Pál pályafutási főnök, Bozó Imre vontatási főnök, Kelce Iván osztályfőnök, Zalc József hivatalfőnök, Jansen Károly felügyelő, Valashalla Milozsláv felügyelő és Bujdics Radmillo felügyelő. A tanácskozásokon részt vesznek a külügyminisztérium, a kereskedelemügyi minisztérium, a MÁV igazgatóság és a szegedi üzletvezetőség képviselői.

A döntőfontosságú tárgyalások azzal kezdődtek, hogy csütörtökön délelőtt a magyar és jugoszláv bizottság helyszíni szemlét tartott Szőregen, amely alkalommal megállapították a szükséges határforgalmi berendezéseket, melyek Szőreg határállomására való átállítására szükségesek.